

**Sygn. akt VIII Gz 159/16**

## POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:SSO Anna Budzyńska

Sędziowie:SO Natalia Pawłowska – Grzelczak

SO Agnieszka Górska

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2016 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. P.

przeciwko W. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 5 lutego 2016 r. w sprawie XI GNc 3399/14

### **postanawia:**

odrzuć zażalenie.

Natalia Pawłowska – Grzelczak Anna Budzyńska Agnieszka Górska

## UZASADNIENIE

Pozwany W. B. dnia 3 grudnia 2015 r. wniósł o uchylenie klauzuli wykonalności nadanej wydanemu w sprawie XI GNc 3399/14 nakazowi zapłaty, podnosząc że nakaz ten nie mógł się uprawomocnić, albowiem nie został mu doręczony, gdyż wysłano go na jego poprzedni adres zamieszkania, pod którym nie zamieszkiwał już w chwili wydawania nakazu zapłaty.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie postanowieniem z dnia 5 lutego 2016 r. oddalił wniosek pozwanego o uchylenie klauzuli wykonalności nadanej wydanemu w sprawie XI GNc 3399/14 nakazowi zapłaty. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że nakaz zapłaty został pozwanemu doręczony na adres, który – zarówno w chwili wysyłania korespondencji jak i później – był adresem ujawnionym przez pozwanego w (...). Zgodnie zaś z art. 139 § 3 k.p.c. pisma dla osób fizycznych podlegających wpisowi do ewidencji na podstawie odrębnych przepisów – w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w poprzedzających przepisach k.p.c. o doręczeniach z uwagi na nieujawnienie w ewidencji zmiany miejsca zamieszkania i adresu – pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba że nowe miejsce zamieszkania i adres są sądowi znane. Sąd Rejonowy w związku z tym doszedł do konkluzji, iż nawet jeżeli pozwany faktycznie zmienił miejsce zamieszkania (choć zawiadomienie o wszczęciu egzekucji odebrał bowiem pod poprzednim adresem), to z uwagi na brak ujawnienia tego faktu w (...), doręczenie na adres wskazany w ewidencji należało uznać za skuteczne.

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy dokonał sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej w rubrum postanowienia w ten sposób, że w miejsce sprawozdawcy (...) J. K. wpisał sprawozdawcę (...) A. W..

Pozwany wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 5 lutego 2016 r. zaskarżając je w całości oraz wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie złożonego przez niego wniosku z dnia 3 grudnia 2015 r. w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zwrócenie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na treść orzeczenia :

- art. 133 § 2a k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, iż doszło do skutecznego doręczenia pozwanemu nakazu zapłaty wraz z pozwem i załącznikami, mimo że pozwanemu odbierającemu korespondencję co 2-3 dni i korzystającemu z tych samych punktów odbioru korespondencji InPost oraz Poczty Polskiej, nie wydano mimo zgłoszenia się żadnej przesyłki, która winna mu zostać wydana, gdyby rzeczywiście ww. podmioty usiłowały doręczyć mu korespondencję w sprawie;

- art. 325 k.p.c. w zw. z art. 358 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji podpisanie orzeczenia przez innego sędziego, aniżeli orzekający w sprawie, co oznacza, iż orzeczenie to nie istnieje.

W uzasadnieniu zażalenia w zakresie zarzutu naruszenia art. 325 k.p.c. w zw. z art. 358 k.p.c. pozwany powołał się na wyrok Sądu Najwyższego w sprawie I CZ 57/03 z dnia 10 lipca 2003 r., w którym Sąd ten wskazał, że sentencja postanowienia o charakterze formalnym musi być podpisana przez sąd, który je wydał, niezależnie od podpisania uzasadnienia. Brak podpisu składu sądu pod sentencją i podpisanie jedynie uzasadnienia powoduje, że orzeczenie takie w znaczeniu prawoprocesowym nie istnieje. Z kolei w zakresie naruszenia art. 133 § 2a k.p.c. wskazał, że od dłuższego czasu zamieszkuje pod wskazanym adresem przy ul. (...) w S. – około 100 m od swojego poprzedniego miejsca zamieszkania przy ul. (...). Poza tym co 2-3 dni sprawdza, czy listonosz nie pozostawił awiza. Wskazał również, że w czasie, w którym listonosz (...) rzekomo dwukrotnie pozostawiał awizo, pozwany kilkakrotnie odbierał korespondencję kierowaną do niego na adres przy ul. (...), ale nie otrzymał żadnego awiza do (...), w związku z czym nie miał możliwości odbioru przesyłki z Sądu z nakazem zapłaty. Powołał się również na liczne skargi i reklamacje składane wobec (...), o których powódka miała według niego wiedzieć.

Powódka nie złożyła odpowiedzi na zażalenie pozwanego.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Zgodnie z art. 795 § 1 k.p.c. na postanowienie sądu co do nadania klauzuli wykonalności przysługuje zażalenie. Przepisy § 2 zd. 1 i 2 stanowią, że termin do wniesienia zażalenia biegnie dla wierzyciela od dnia wydania mu tytułu wykonawczego lub zawiadomienia go o utworzeniu tytułu wykonawczego w systemie teleinformatycznym albo od dnia ogłoszenia postanowienia odmownego, a gdy ogłoszenia nie było - od dnia doręczenia tego postanowienia. Dla dłużnika termin ten biegnie od dnia doręczenia mu zawiadomienia o wszczęciu egzekucji.

Podkreślenia wymaga, że pozwany wniósł uprzednio zażalenie na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 30 marca 2015 r., w którym domagał się oddalenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności. Zażalenie to zostało prawomocnie odrzucone postanowieniem z dnia 15 października 2015 r. Przedmiotem postanowienia zaskarżonego obecnie przez pozwanego jest zaś oddalenie wniosku o uchylenie klauzuli wykonalności nadanej nakazowi zapłaty z dnia 30 marca 2015 r.

Merytoryczna ocena zaskarżonego postanowienia poprzedzona musi być ustaleniem, czy na postanowienie tego rodzaju dłużnikowi przysługuje zażalenie. Ocena dopuszczalności zażalenia na postanowienie tej treści uzależniona jest od tego, czy postanowienie to należy do kategorii postanowień „co do nadania klauzuli wykonalności”, o których mowa w art. 795 § 1 k.p.c. W literaturze i orzecznictwie opowiedziano się za szeroką interpretacją przepisu art. 795 § 1 k.p.c., przemawiającą za zaliczeniem do tej kategorii zarówno postanowień uwzględniających wnioski, jak i go

oddalających, jak również odrzucających wniosków, umarzających postępowanie oraz dotyczących wydania dalszych tytułów wykonawczych.

Sąd odwoławczy miał wprawdzie na uwadze pogląd zaprezentowany w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2013 r. , I CZ 22/13, OSNC 2013/7-8/100, iż postanowienie o uchyleniu postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu upominawczym, które można zakwalifikować jako orzeczenie kasatoryjne ze skutkiem zmieniającym, jest postanowieniem "co do nadania klauzuli wykonalności", a zatem przysługuje na nie zażalenie na podstawie art. 795 § 1 k.p.c. Zauważyć jednak trzeba, że orzeczenie to wydane zostało przy uwzględnieniu całkowicie odmiennego stanu faktycznego, a mianowicie Sąd Rejonowy w tamtej sprawie z urzędu nadał nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności, a następnie uchylił postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności i zawiesił postępowanie na podstawie art. 174 § 1 pkt 2 k.p.c. (dotyczącym występowania w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej stroną braków uniemożliwiających działanie). Podstawą uchylenia postanowienia był przepis art. 359 § 1 k.p.c., który stanowi, że postanowienia niekończące postępowania w sprawie mogą być uchylane i zmieniane wskutek zmiany okoliczności sprawy, chociażby były zaskarżone, a nawet prawomocne. Istotne jest przy tym, na co wskazał Sąd Najwyższy, że orzeczenie to miało skutek zmieniający, co pozwala zakwalifikować je jako postanowienie „co do nadania klauzuli wykonalności”.

Tymczasem w rozpoznawanej sprawie postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności zostało wydane na wniosek powódki, dłużnikowi zaś, który kwestionuje istnienie przesłanek nadania klauzuli wykonalności, w szczególności prawomocność nakazu zapłaty, któremu została nadana klauzula, przysługuje zażalenie na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności. Podkreślenia wymaga, że zarzuty pozwanego odnoszą się w istocie do tych samych kwestii , które były przedmiotem uprzedniego zażalenia pozwanego na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności, dotyczą bowiem prawidłowości doręczenia mu nakazu zapłaty, która to kwestia determinuje prawomocność tego nakazu. Przyjęcie dopuszczalności badania tych okoliczności w ramach zażalenia na postanowienie o oddaleniu wniosku o uchylenie klauzuli wykonalności oznaczałoby podważanie skutków prawomocnego odrzucenia zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności. Ubocznie jedynie zauważyć trzeba (odnośnie zarzutów dotyczących rozbieżności w oznaczeniu składu sądu), że postanowienie z dnia 25 lutego 2016 r. o sprostowaniu postanowienia z dnia 5 lutego 2016 r. jest prawomocne, a zatem zarzuty w tym zakresie nie mogły odnieść zamierzonego skutku na obecnym etapie postępowania.

Z tych względów zażalenie na postanowienie z dnia 25 lutego 2016 r. uznać należało za niedopuszczalne, a w konsekwencji odrzucić. Zauważyć też trzeba, że wniosek powyższy koresponduje z terminem przewidzianym dla dłużnika na wniesienie zażalenia na podstawie art. 795 § 2 zd. 2 k.p.c., który biegnie od daty doręczenia mu zawiadomienia o wszczęciu egzekucji. Nie ulega zaś wątpliwości, że tygodniowy termin przewidziany w tym przepisie już minął, co stanowi dodatkową podstawę odrzucenia zażalenia.

Zgodnie bowiem z art. 370 k.p.c. sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Przepis art 373 k.p.c. stanowi zaś, że Sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym apelację, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. W myśl przepisu art. 397 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. do postępowania toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak na wstępie.

Natalia Pawłowska – Grzelczak Anna Budzyńska Agnieszka Górska